

[Fogh Rasmussen]

så er den eneste måde, den tvivl kan bortvejres på, naturligvis, at der iværksættes en undersøgelse, så det kan vi støtte.

Vi kan også støtte opfordringen til regeringen om at indlede forhandlinger med Kryolitselskabet med henblik på at sikre, at en ny brydning af kryolit og andre mineraler undergives en ny koncessionsaftale.

Jeg har kun én yderligere bemærkning til forslaget om motiveret dagsorden. Det siges i indledningen, at Folketinget konstaterer, at forudsætningen for salget af statens aktier var – og så citeres fra det aktstykke, Grønlandsministeren fremlagde i finansudvalget – at kryolitvirksomheden påregnes at ophøre. Jeg vil gerne understrege det, som jeg har nævnt et par gange i mit indlæg her, nemlig at det slet ikke var nogen afgørende forudsætning for Venstre. For Venstre er dette et helt principielt spørgsmål. Vi har under alle omstændigheder ønsket, at staten skulle afhænde sin aktiepost, for efter vor opfattelse er det ikke statens opgave at engagere sig med aktier i almindelig forretningsmæssig erhvervsvirksomhed.

Med disse bemærkninger kan vi støtte forslaget om motiveret dagsorden.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Kun denne korte bemærkning til hr. Fogh Rasmussen, at ingen i denne sal betvivler, at Venstre ønskede at sælge disse aktier, kryolit eller ikke kryolit, som hr. Fogh Rasmussen udtrykte det. Det er ikke det, det drejer sig om.

Det, det drejer sig om, er, om der i denne sal havde været et flertal for den holdning, som var Venstres, hvis det havde været kendt, at der var betydelige kryolitforekomster tilbage. Og dér må jeg sige, at det er vores indtryk, at Det Radikale Venstres holdning var knyttet meget nært til de formuleringer, som er indeholdt i aktstykket. Det får vi naturligvis lejlighed til at høre nærmere om, når den radikale ordfører går på talerstolen. Men det er mit bestemte indtryk, at det flertal, som manifesterede sig her i oktober 1985, ikke ville have været til stede, hvis Folketinget havde fået sagen rigtigt belyst. Og det er just om den korrekte eller ikke korrekte belysning af denne sag over for Fol-

ketinget, denne debat i dag i høj grad drejer sig.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det helt afgørende i denne sag er, om Folketinget er blevet givet forkerte oplysninger, og om der er sket bevidst vildledning i den forbindelse. Det er det, der skal afklares.

Det har sådan set ikke den store betydning, om man kan gisne, om flertallet var faldet ud til den ene eller den anden side, hvis disse oplysninger havde været til stede, om hr. Fogh Rasmussen havde haft den samme opfattelse, som han har i dag, om hr. Niels Helveg Petersen havde haft den samme opfattelse, om Socialdemokratiet havde osv. Det er ikke det afgørende, det afgørende er alene i denne forespørgselsdebat at få fastslået, om der er sket en vildledning.

Det synes jeg hr. Fogh Rasmussen går aldeles uden om. F.eks. siger hr. Fogh Rasmussen nu, at alle jo kendte disse boreprogrammer. Dermed antyder hr. Fogh Rasmussen muligvis, at jeg som ordfører også kendte dem. Jeg havde aldeles intet kendskab til disse boreprogrammer, hvor skulle jeg kende dem fra? Jeg render ikke til daglig rundt i Ivittuut. Jeg har ikke set nogen boremaskiner, hvor skulle jeg vide det fra? Jeg fik at vide af ministeren, at det var slut med det hele deroppe. Og i hvert fald var der ingen, hr. Fogh Rasmussen, der på det tidspunkt kunne kende resultatet af boreprogrammerne, som jo altså ændrede billedet og giver anledning til yderligere produktion.

Jeg vil godt spørge hr. Fogh Rasmussen, om han ikke er enig med mig i, at det var forkert af ministeren, hvis han kendte disse boreprogrammer, at han ikke gav meddelelse til Folketinget om dem, og at han ikke sagde til Folketinget: der er et boreprogram i gang, vi kender ikke resultatet, men vi ved, at der fra Grønlands Geologiske Undersøgelse er indicier for, at der er meget store mængder, måske over 1 million tons også ved siden af kryolit. Vi kender ikke resultaterne, derfor må vi sige til Folketinget, at der foreligger en mulighed for, at der er betydelige yderligere mængder deroppe. Er hr. Fogh Rasmussen ikke enig med mig i, at det var, hvad enhver ansvarlig minister på det grundlag, sagen